

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/59/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110230291
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2011:4110230291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Veroniky Svoradovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti L.: A., nar. XX. XX. XXXX a W., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matka U. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. I. XXX a otec A. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. I. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného zo strany otca na maloleté deti, o návrhu otca na zverenie maloletých detí do striedavej starostlivosti rodičov a o návrhu rodičov detí na úpravu styku otca s maloletými deťmi, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 5. októbra 2011, č. k. 13P/118/2010-160, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti, týkajúcej sa návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti a v časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh matky maloletých detí na zvýšenie výživného zo strany otca na maloleté deti L.: A., nar. XX. XX. XXXX a W., nar. XX. XX. XXXX ako nedôvodný zamietol. Konanie o návrhu otca detí na zverenie maloletých detí L.: A., nar. XX. XX. XXXX a W., nar. XX. XX. XXXX do striedavej starostlivosti rodičov v dôsledku späťvzatia tohto návrhu zastavil. Ďalším výrokom zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra, č. k. 18C/45/2010-61 zo dňa 08. 07. 2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 18C/45/2010-66 zo dňa 13. 09. 2010 v časti styku otca s maloletými deťmi tak, že otec maloletých detí je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi L.: A., nar. XX. XX. XXXX a W., nar. XX. XX. XXXX, v čase vianočných sviatkov a zimných prázdnin v každom nepárnom kalendárnom roku od 25. 12. od 18.00 hod. do 02. 01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18.00 hod., v každom párnom kalendárnom roku v čase vianočných sviatkov a zimných prázdnin od 23. 12. od 18.00 hod. do 25. 12. do 18.00 hod., v každom kalendárnom roku v období letných školských prázdnin prvé dva týždne v mesiaci júl a prvé dva týždne v mesiaci august v každom mesiaci od piatku od 18.00 hod. do piatku do 18.00 hod. a v každom párnom kalendárnom roku počas jarných školských prázdnin od piatku od 18.00 hod. do nasledujúceho piatku do 18.00 hod. Matke maloletých detí uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase pred miestom bydliska detí odovzdať otcovi detí a pred miestom bydliska detí v určenom čase deti od otca prevziať späť. Otca maloletých detí zaviazal maloleté deti v určenom čase pred miestom bydliska detí prevziať od matky detí a pred miestom bydliska detí v určenom čase deti vrátiť matke späť. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 25 ods. 1 až 4, § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a zistený skutkový stav. Za preukázané považoval, že manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozsudkom Okresného súdu Nitra, č. k. 18C/45/2010-61 zo dňa 08. 07. 2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 18C/45/2010-66 zo dňa 13. 09. 2010 rozvedené, maloleté deti pochádzajúce z manželstva - A., nar.

XX. XX. XXXX a W., nar. XX. XX. XXXX boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 170 eur mesačne na maloletého A. a sumou 140 eur mesačne na výživu maloletej W., počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode, vždy do 15. dňa v príslušnom mesiaci vopred k rukám matky. Súčasťou rozsudku o rozvode bola aj dohoda rodičov detí o styku otca s maloletými deťmi, podľa ktorej otec bol oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi kedykoľvek po predchádzajúcom dohovore s matkou detí. Porovnaním pomerov na strane detí a rodičov, ktoré existovali v čase poslednej úpravy výživného so súčasnými pomermi - aktuálnymi v čase rozhodovania, súd nezistil takú zmenu pomerov, či už na strane oprávnených alebo povinných, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výške výživného. Konštatoval, že aj keď obe deti sú oproti času poslednej úpravy staršie, dôvod na zmenu nie je, pretože už v čase poslednej úpravy výživného bola zohľadnená príprava maloletej W. na nástup na ZŠ, ktorú v školskom roku 2011/2012 maloletá W. navštevuje ako žiačka 2. ročníka. Na strane maloletej W. nezistil žiadne pravidelne sa opakujúce výdavky, ktoré by svojím rozsahom odôvodňovali zvýšenie doteraz určeného výživného v sume 140 eura mesačne. Rovnako zhodnotil i situáciu na strane maloletého A., ktorý v školskom roku 2011/2012 síce navštevuje už 8. ročník ZŠ, ale ani v jeho pomeroch nevzhladol takú podstatnú zmenu, ktorá by zakladala zmenu výšky doterajšieho rozhodnutia súdu o výživnom. Mal za to, že suma výživného na deti zo strany otca je postačujúca na krytie odôvodnených potrieb detí a súčasne zodpovedajúca a primeraná i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomermom na strane rodičov detí. Pripomenul, že na krytie časti odôvodnených potrieb má matka detí k dispozícii aj štátne dávky - prídavky na deti, ako aj svoj príjem, z ktorého je schopná na výživu detí prispievať aspoň minimálnou výškou, keďže osobnou starostlivosťou o deti vyvažuje časť jej vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Uviedol, že aj keď matka detí nemala v období, keď bola nezamestnaná príjem z pracovného pomeru, ale len z dávok v nezamestnanosti, stav poklesu jej príjmu bol dôsledkom nie zodpovedného konania, keď pracovný pomer ukončila na základe jej vlastného rozhodnutia dohodou bez uvedenia dôvodu na základe jej podnetu. Takýto spôsob ukončenia pracovného pomeru vyhodnotil ako vzdanie sa príjmu, ktorý mohla u bývalého zamestnávateľa dosahovať, keďže pracovný pomer mala uzavretý podľa pracovnej zmluvy na dobu neurčitú. I keď matka bola odkázaná v období od ukončenia pracovného pomeru u bývalého zamestnávateľa a nástupu k súčasnemu zamestnávateľovi na príjem z dávky v nezamestnanosti, v súčasnej dobe zistil príjem u terajšieho zamestnávateľa, ktorého výška umožňuje matke z tohto príjmu zabezpečovať aspoň nevyhnutnú mieru uspokojovania odôvodnených potrieb maloletých detí, pričom stav odôvodnených potrieb maloletých detí je naďalej uspokojovaný i z výživného od otca detí, ktoré je primerané odôvodneným potrebám detí a tiež možnostiam a schopnostiam otca detí. Konštatoval, že otec detí má príjem z výkonu práce u stále rovnakého zamestnávateľa, ktorý sa podstatne nezmenil, a tak nezakladal dôvod pre zvýšenie výživného. Pri svojom rozhodovaní prvostupňový súd prihliadol aj na to, že obaja rodičia majú aj v súčasnej dobe vyživovaciu povinnosť len k deťom pochádzajúcim z ich manželstva a na to, že každý z rodičov a tiež deti, má životné náklady, ktoré treba uspokojovať a ktorých výška súvisí s vývojom cien, tovarov a služieb v spoločnosti. Za prioritný záväzok zo strany rodičov detí súd prvého stupňa považoval práve ich záväzok z titulu existencie vyživovacej povinnosti na maloleté deti, ktorý má prednosť pred akýmikoľvek ostatnými finančnými záväzkami, ktoré rodičia detí majú. Prípadnú existenciu iných nárokov, ktoré voči sebe rodičia ako bývalí manželia majú, ktoré sa týkajú predovšetkým ich majetku alebo záväzkov majúcich pôvod v období trvania ich manželstva, je dôvodné a potrebné riešiť v iných konaniach ako v konaní o výživnom na maloleté deti. Z dôvodu, aby sa otec detí v rámci výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom mohol podieľať aj na výchove detí a táto aby fungovala v určitom režime vhodnom pre deti a tiež rodičov detí, upravil súd prvého stupňa styk otca s maloletými deťmi pre obdobie školských prázdnin a vianočných sviatkov v rozsahu, ktorý navrhovali v konaní zhodne obaja rodičia detí a to tak, ako uvádza výroková časť tohto rozsudku. Na dohodu rodičov ponechal stretnutia otca s deťmi počas pracovného týždňa, keďže doteraz fungujúca dohoda, ktorá vznikla v priebehu tohto konania za súčinnosti odbornej pomoci pre rodičov a deti zo strany Referátu poradensko-psychologických služieb pri ÚPSVaR v Nitre sa v praxi osvedčila a rozhodne je v záujme detí, aby sa i ďalej realizovala. S poukazom na § 96 ods. 1, 3 OSP súd konanie o návrhu otca maloletých detí zastavil, keďže otec detí zobral v celom rozsahu späť svoj návrh na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov detí, s ktorým vyjadrila súhlas matka detí a tiež kolízny opatrovník. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže išlo o konanie, ktoré súd mohol začať i bez návrhu.

Rozsudok súdu prvého stupňa, v zamietajúcej časti, týkajúcej sa zvýšenia výživného na maloleté deti, napadla v zákonnej lehote odvolaním matka, domáhajúc sa jeho zmeny a zvýšenia výživného v navrhnutom rozsahu, eventuálne poukázala na možnosť zaviazať otca na tvorbu úspor. Dôvodila tým, že zmena od posledného určenia výživného na maloleté deti nastala jednak v majetkových a zárobkových pomeroch otca, ako aj v zmene jej zárobkových pomerov. Zdôraznila, že v poslednej úprave výživného ako súčasťou rozsudku o rozvode neboli zohľadnené všetky náklady spojené s potrebami maloletých detí, nakoľko výživné bolo stanovené dohodou. Otec maloletých detí totiž v čase poslednej úpravy prispieval aj na svoju časť spoločných úverov, čo brala do úvahy pri súhlase s výškou výživného a tiež v tom čase deťom občas niečo kúpil. Poukázala, že na rozvodom pojednávaní bolo navrhnuté kolíznou opatrovníčkou mesačné výživné na maloletú W. vo výške 150 eur a na maloletého A. vo výške 180 eur, čo je vyššia suma ako bolo stanovené. Namietala tiež zvýšenie jej výdavkov o 200 eur a vyslovila zásadný nesúhlas so zohľadnením splácania pôžičky otcom vo výške 220 eur, ktorú si zobral na nákup zariadenia do domu jeho priateľky a rovnako namietala nevyužívanie služobného auta, či poplatkov za internet.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ako kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky s poukazom na vykonané dokazovanie uviedol, že súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu.

Otec maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Vyslovil názor, že vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že celkové mesačné výdavky maloletých detí, ako aj ich náklady na oblečenie a obuv sú plne hradené z mesačného výživného. Ďalej uviedol, že v rámci finančných možností sa snaží svojim deťom nakúpiť potrebné oblečenie a počas času, ktorý s deťmi strávi, organizovať rôzne aktivity ako napr. kino, plaváreň a výlety. Poukázal aj na svoje výdavky a k zvýšeniu nákladov na spoločný dom len uviedol, že dom spadá do konania o BSM, ktoré v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Nitra. V dôvodoch svojho vyjadrenia sa zaoberal aj s odôvodnením svojej pôžičky a vyjadril nesúhlas s tým, že by užíval služobné auto.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie matky (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, týkajúcej sa návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, je vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Z dôvodu absencie odvolania v častiach týkajúcich sa zastavenia konania, ako aj úpravy styku otca s maloletými deťmi, rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť.

V súdnej veci sa matka maloletých detí návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 22. 11. 2010 domáhala zvýšenia výživného. Navrhla zmeniť rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 18C/45/2010-61 zo dňa 08. 07. 2010 v časti vyživovacej povinnosti tak, že vyživovacia povinnosť otca na maloletého A. L., nar. XX. XX. XXXX sa zvýši zo sumy 170 eur na sumu 250 eur a na maloletú W. L., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 140 eur na sumu 200 eur. Dôvodila zmenou pomerov na strane maloletých detí, pričom poukázala na to, že maloletá W. začala navštevovať 1. ročník ZŠ v I. a tanečný krúžok v súkromnej umeleckej škole. U maloletého A. zmenu pomerov zdôvodnila zvýšenými výdavkami na oblečenie a poukazom na to, že začal navštevovať výtvarný krúžok v súkromnej umeleckej škole. Zmenu pomerov na strane otca ako povinného videla predovšetkým v tom, že prestal uhrádzať úvery a na jej strane znížením jej príjmu.

Dňa 21. 02. 2011 bol Okresnému súdu Nitra doručený návrh otca maloletých detí na zverenie maloletých detí L.: A., nar. XX. XX. XXXX a W., nar. XX. XX. XXXX do striedavej starostlivosti otca a matky detí tak, že maloleté deti budú mesiac s otcom a mesiac s matkou opakovane. Predmetný návrh bol na súde vedený pod sp. zn. 24P/22/2011.

Uznesením zo dňa 28. januára 2011, č. k. 13P/118/2010-14 súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 13P/118/2010 (predmetné konanie) a sp. zn. 24P/22/2011, ktoré sa budú v ďalšom konaní viesť pod sp. zn. 13P/118/2010.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 odsek 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 219 odsek 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008), ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Zákonné ustanovenie § 78 odsek 1 Zákona o rodine vyjadruje zásadu, že k zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov, zistenej porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho súdneho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodovania súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je len závažná zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Takouto zmenou pomerov môže byť nárast potrieb detí, najmä v súvislosti s ich pribúdajúcim vekom, fyzickým vyspieraním, formami prípravy na budúce povolanie, ale i zmena v možnostiach povinného plniť si vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu.

Dieťa má právo podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov, či už v pozitívnom alebo negatívnom zmysle. Pri rozhodovaní o výživnom sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako i schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne

schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu vyživovacej povinnosti.

V preskúmvanej veci bola vyživovacia povinnosť otca na maloleté deti naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Nitra, č. k. 18C/45/2010-61 zo dňa 08. 07. 2010 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra, č. k. 18C/45/2010-66 zo dňa 13. 09. 2010, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti L.: A., nar. XX. XX. XXXX a W., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode boli zverené do osobnej starostlivosti matke a otec maloletých detí bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého A. sumou 170 eur mesačne a na výživu maloletej Alice sumou 140 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode vždy do 15. dňa v príslušnom mesiaci vopred k rukám matky detí. Súčasťou rozsudku o rozvode bola aj dohoda rodičov detí o styku otca s maloletými deťmi, podľa ktorej otec bol oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi kedykoľvek po predchádzajúcom dohovore s matkou detí. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10. 05. 2010. Matka už dňa 22. 11. 2010 podala na súde prvého stupňa návrh, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého A. zo sumy 170 eur na sumu 250 eur a na maloletú W. zo sumy 140 eur na sumu 200 eur. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletá W. začala navštevovať prvý ročník základnej školy, ako aj tanečný krúžok, a maloletý A. začal navštevovať výtvarný krúžok, čím došlo k zvýšeniu nákladov na ich starostlivosť a opateru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že už v čase posledného určovania výživného súd zohľadnil prípravu maloletej W. na nástup do ZŠ a iné žiadne pravidelne sa opakujúce výdavky, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného zistené neboli. Rovnako tomu bolo aj u maloletého A.. Na strane matky došlo oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu k zníženiu príjmu zo sumy 845,53 eura na sumu 657 eur a u otca od posledného rozhodnutia, kedy dosahoval príjem 1.196,28 eura, došlo k zvýšeniu na sumu 1.229,63 eura. Súd prvého stupňa však správne neprihliadol na zníženie príjmu matky, nakoľko k uvedenému zníženiu došlo v dôsledku bezdôvodného vzdania sa predchádzajúceho výhodnejšieho zamestnania, pretože u predchádzajúceho zamestnávateľa mala uzatvorený pracovný pomer na dobu neurčitú a tento pracovný pomer ukončila dohodou bez udania dôvodu a na základe jej podnetu. Odvolací súd, vzhľadom na vyššie uvedené, dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného prešlo iba krátke obdobie, počas ktorého nie je možné konštatovať závažnú zmenu pomerov tak na strane maloletých detí, ako ani na strane otca. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, nezistil tak závažnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom a zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom.

K matkou namietaným výdavkom otca odvolací súd udáva, že súd prvého stupňa za prioritný záväzok zo strany rodičov považoval vyživovaciu povinnosť, ktorú určil ako prednostnú pred akýmikoľvek ostatnými finančnými záväzkami, a preto nezohľadnil ani otcom platenú pôžičku pre UniCredit Banku s mesačnou splátkou 220 eur. Čo sa týkalo existencie iných nárokov (pôžička a úver), ktoré voči sebe rodičia ako bývalí manželia majú, tieto budú riešené v prebiehajúcom konaní o vyporiadanie BSM, a nie v konaní o zvýšenie výživného.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, poukazujúc na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mohlo začať aj bez návrhu a takýmto konaním je aj konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.